

Sygn. akt III RC 278/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich,
w składzie:

Przewodniczący Zofia Owierczuk-Radziwoniuk

Protokolant Alicja Ławrynowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 roku w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko J. K.

o alimenty .

I. Zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powódki K. K. tytułem alimentów kwotę po 200/ dwieście/ złotych miesięcznie, płatnych poczynając od 1 sierpnia 2015 roku do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk powódki, z 8% za uchybienie w płatności każdej raty;

II. Oddala powództwo w pozostałej części;

III. Odstępuje od obciążenia stron kosztami sądowymi;

IV. Znosi koszty zastępstwa procesowego;

V. Wyrokowi w punkcie I-ym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia

III RC 278/15

UZASADNIENIE

K. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz alimentów od pozwanego J. K. w wysokości po 600 złotych miesięcznie.

J. K. wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 29 listopada 2012 roku, w sprawie IC 1391/12, rozwiązano małżeństwo stron, z ustaleniem winy J. K. za rozkład pożycia małżeńskiego.

Powódka ma 54 lata. Posiada średnie wykształcenie, jest z zawodu technikiem ogrodnikiem. Nie pracuje zawodowo. Utrzymuje się z renty w wysokości 1329 złotych miesięcznie. Innych dochodów własnych nie posiada. Wynajmuje mieszkanie w B. o powierzchni 36 m². Czynnosc za nie wynosi 500 złotych miesięcznie. Nadto powódka opłaca media, a mianowicie internet 36 złotych miesięcznie, energia elektryczna 60 złotych, telefon 32 złote. K. K. wymaga specjalistycznej opieki medycznej, ze względu na chorobę nowotworową, jest w trakcie chemioterapii. Wymaga podawania leków ich koszt to 100 złotych miesięcznie. Częste są wyjazdy do poradni do B., kilka razy miesięcznie.

Powódka dysponuje samochodem osobowym marki S., zakupionym w trakcie małżeństwa. Jego utrzymanie kosztuje powódkę około 350 złotych miesięcznie. Do wspólnego majątku stron należy też mieszkanie zajmowane przez pozwanego o powierzchni około 80m². Po rozwodzie strony nie dokonały podziału majątku dorobkowego. K. K. jest właścicielką niezabudowanej nieruchomości o powierzchni 0,60 ha.

Pozwany ma 58 lat. Posiada zawodowe wykształcenie, jest stolarzem. Od 16 lat pracuje w Urzędzie Gminy w N. jako robotnik budowlany. Aktualne jego zarobki netto, wraz z premią gwarancyjną to kwota 1850 złotych miesięcznie. J. K. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni ponad 5 ha. Nieruchomość jest zabudowana. Nikt tam nie mieszka i nikt nie uprawia gospodarstwa, grunty leżą odłogiem. Pozwany nie ma z tego korzyści, jest zobowiązany do opłaty podatków i kosztów ubezpieczenia budynków. Po rozwodzie pozwany wykupił zajmowane mieszkanie na własność. Podał, iż dzieci nie wyraziły zgody na sprzedaż gospodarstwa rolnego. J. K. nie wymaga opieki medycznej. Strony z małżeństwa mają 2 dorosłych i samodzielnych dzieci.

Powyższych ustaleń dokonano na podstawie akt sprawy IC 1391/12 Sądu Okręgowego w Białymstoku, wyjaśnień stron k 3-4, 32-34, 43-44, zeznań świadka k -44, informacji o sytuacji finansowej i zdrowotnej powódki k 4-25, o dochodach i wydatkach pozwanego k 36-39, 47-48.

Zgodnie z treścią art. 60§2 kro, jeśli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd może na jego żądanie zobowiązać małżonka winnego do przyczyniania się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego.

Dla oceny spełnienia wymogów z przedstawionego przepisu, konieczne jest porównanie sytuacji materialnej małżonka niewinnego z hipotetycznym położeniem jakie istniałoby gdyby kontynuowali życie. Nadto uprawniony do alimentacji winien w pierwszej kolejności własne możliwości pozyskania dochodu, a dopiero w dalszej, jeśli te usprawiedliwione potrzeby nie zostaną zaspokojone, występować z żądaniem wobec zobowiązanego. Wskazać przy tym należy, że wysokość obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego, jest zdeterminowana jego usprawiedliwionymi potrzebami. Ustalając ten obowiązek nie można pozwanego pozbawić możliwości ich zaspokojenia. Tak stanowi orzecznictwo sądów i teoria.

Oceniając poczynione ustalenia, uznano, że żądanie powódki o ustalenie od pozwanego na jej rzecz alimentów co do zasady jest słuszne. Zostały spełnione wymogi określone we wskazanym przepisie uzasadniające zobowiązanie pozwanego do finansowego wspierania byłej żony.

J. K. w wyroku o rozwód został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego. Orzeczony rozwód pogorszył w sposób istotny sytuację materialną powódki. Podczas wspólnego pożycia, mogła ona korzystać z dochodów męża. Wskazać, że jego zarobki były wyższe od osiągniętych przez powódkę. W chwili obecnej K. K. nie ma takiej możliwości. Nadto jej dochody obniżyły się, albowiem ze względu na stan zdrowia utrzymuje się ona wyłącznie z tytułu renty. Nie może też dodatkowo zarobkować. Nadto wzrosły jej wydatki związane z samodzielnym utrzymaniem wynajmowanego lokalu, oraz wydatki związane z leczeniem. Okoliczności powyższe uzasadniają zobowiązanie pozwanego do przyczyniania się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb powódki.

Żądanie o ustalenie tego zobowiązania w wysokości po 600 złotych miesięcznie, w ocenie sądu, jest zdecydowanie wygórowane. Różnica w dochodach stron nie jest znacząca, wynosi około 500 złotych. Pozwany wprawdzie posiada gospodarstwo rolne, ale nie czerpie z niego dochodów, winien jest nadto opłacać podatki i ubezpieczenie. Pozwana również jest właścicielką niewielkiej nieruchomości. Do majątku wspólnego byłych małżonków należy mieszkanie zajmowane przez pozwanego. To J. K. ponosi koszty jego utrzymania, a nadto zainwestował w ten lokal, dokonując jego przekształcenia na mieszkanie własnościowe. Zatem wydatkował na część majątku należącego do powódki.

Przepis art. 60§2 kro, stanowi jednocześnie o przyczynianiu się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb w odpowiednim zakresie. Oznacza to, że nie istnieje już wymóg równego poziomu życia byłych małżonków. Odpowiedni

zakres ma służyć wyrównaniu strat i możliwości korzystania z dochodów drugiego małżonka, powstałych wskutek rozwodu.

W ocenie sądu kwotą odpowiednią jest suma 200 złotych miesięcznie. W pozostałej części powództwo jako niezasadne oddalono.

Podstawę rozstrzygnięcia o obowiązku alimentacyjnym stanowi art. 60§2 kro.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Klauzulę wykonalności nadano na zasadzie art. 333§1 pkt. 1 kpc.

Sędzia

o: